

Vaste Commissie voor Taaltoezicht
Warandeborg 4 – 1000 BRUSSEL

Brussel, 19 juli 2021

Uw brief van:
Uw kenmerk:
Ons kenmerk: 53.173/II/N
NB

Betreft: communicatie door Sociaal Huis Liedekerke over coronamaatregelen in het Frans

In zitting van 29 juni 2021 onderzocht de Nederlandse afdeling van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (VCT) een klacht ingediend omwille van het feit dat een brief *d.d.* 31 maart 2020 over de coronamaatregelen door het Sociaal Huis van de gemeente Liedekerke werd verstuurd in het Nederlands en in het Frans. De brief had als bijlage een brief van het Agentschap Integratie en Inburgering dat ook was opgesteld in het Nederlands en in het Frans.

In een e-mail van 3 juni 2021 stelde uw diensten als volgt:

“Wij volgden hierbij het advies van zowel de provincie, het ABB (Agentschap Binnenlands Bestuur), de VVSG (Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten) als van het AgII (het Agentschap Integratie en Inburgering) met de aanbeveling om meertalige informatie te verspreiden.

“De Bestuursstaalwet bepaalt dat Vlaamse steden en gemeenten, zonder taalfaciliteiten, hun algemene communicatie in het Nederlands moeten verspreiden. De Vlaamse gemeenten met taalfaciliteiten moeten hun algemene communicatie in het Nederlands en het Frans, met voorrang voor het Nederlands, verspreiden.”

Tijdens de uitbraak van het coronavirus is het belangrijk dat iedereen onmiddellijk kan kennis nemen van de genomen maatregelen en deze correct opvolgt en naleeft. Het is bijgevolg cruciaal om de gehele bevolking te informeren over de genomen maatregelen. Daarom is het aangewezen om deze informatie, naast de voorgeschreven bestuursstaal, eveneens te verspreiden in andere nuttige talen daar waar effectief veel anderstaligen aanwezig zijn. Deze afwijking geldt enkel voor de communicatie over de maatregelen die genomen worden in het kader van het coronavirus/COVID-19.”

In de Franstalige brief werd ook aangegeven dat het om een vertaling gaat.”

*
* *

De plaatselijke diensten in het homogeen Nederlandse taalgebied stellen hun berichten en mededelingen aan het publiek uitsluitend in het Nederlands (art. 11, § 1 SWT).

De Nederlandse afdeling van de VCT heeft in verschillende adviezen gesteld dat zij er zich van bewust is dat administraties en openbare diensten heden ten dage regelmatig in contact komen met een anderstalig publiek door de aard van de dienstverlening en door specifieke projecten die door hen worden ontwikkeld, bijvoorbeeld in het kader van integratie. Het gebruik van vreemde talen, naast de SWT, kan dan wenselijk zijn.

De VCT heeft in haar rechtspraak aanvaard dat voor specifieke projecten een andere taal of talen kunnen worden gebruikt dan deze die door de SWT worden voorgeschreven (cf. VCT-advies nr. 49.138 van 30 juni 2017 en nr. 47.055 van 18 september 2015). In de vaste rechtspraak van de VCT geldt deze uitzondering echter voor de plaatselijke diensten, en op voorwaarde dat het een vertaling betreft en dat in de anderstalige teksten duidelijk aangegeven staat dat het een vertaling betreft.

Ook moet de tekst eveneens in de opgelegde taal of talen beschikbaar zijn zodat het duidelijk is dat particulieren over dezelfde informatie beschikken in de opgelegde taal of talen.

Deze vaste rechtspraak heeft als doel iedere uitzondering op de SWT te beperken tot hetgeen absoluut noodzakelijk is in het algemeen belang (cf. VCT-advies nr. 50.366 van 9 november 2018). Iedere uitzondering dient aldus zo veel mogelijk beperkt te worden in zowel omvang als tijd, aangezien het gebruik van vreemde talen enkel uitzonderlijk of als overgangsmaatregel kan worden toegestaan. De VCT heeft bijvoorbeeld in het verleden gunstige adviezen gegeven over het gebruik van de andere talen toegestaan wanneer dit gebruik noodzakelijk was voor de volksgezondheid.

In kader van de coronacrisis is het gerechtvaardigd dat de maatregelen ter bestrijding van deze crisis in andere talen dan het Nederlands worden gesteld. Het gebruik van andere talen dient echter te worden beperkt tot de inwoners die zich in een eerste integratiefase bevinden en nog niet de gelegenheid hadden voldoende Nederlands te leren en te leren kennen.

De VCT stelt vast dat *in casu* het gebruik van andere talen niet werd beperkt tot de inwoners die zich in een eerste integratiefase bevinden en nog niet de gelegenheid hadden voldoende Nederlands te leren en te leren kennen.

De klacht wordt derhalve ontvankelijk en gegrond bevonden.